

findes i. Ja, de er jo nærmest knudepunkter både i by og i de omgivende landområder, men styrkepunkterne har også en positiv indflydelse for hele landets udvikling.

Men det kræver også, at der er videnscentre omkring dem, og det er jo her, at man virkelig kan gøre en forskel. Det var jo det, der var lagt op fra SR-regeringen, at der skulle ske en styrkelse af disse styrkepositioner, og at her kunne staten medvirke med de forskellige tiltag, som der jo er, når det drejer sig om at skabe udvikling, uddannelse og ikke mindst på forskningsområdet.

Derfor kan Danmarks udvikling blive god, der kan ske en god udvikling for hele Danmark, men den afhænger af, at der er den fornødne helhed, at der er den fornødne vilje, både fra stat, amter og kommuner og ikke mindst fra det private erhvervsliv.

Kl. 11.40

Man må dog skelne mellem de eksisterende institutioner og så fremtidige institutioner, også når man taler om de statslige arbejdspladser, og hvordan de skal fordeles, og hvordan de skal medvirke til, at man virkelig kan få vækst og man kan få styrke i de knudepunkter, som er så mange steder i vort land.

Der er altså dels et hensyn at tage i ligestillingen mellem de forskellige geografiske områder, og dels er der et hensyn at tage til institutionernes samspil med lokalområdets erhvervs- og vækstmuligheder. Begge disse hensyn må indgå i overvejelserne. Overvejelserne om at flytte f.eks. dele af Danmarks Fiskeriundersøgelser ud af hovedstaden giver eksempelvis en god mening, da institutionens funktioner kan knyttes meningsfuldt til det område, hvor tingene sådan set foregår. Her vil fiskeriet kulturelt og erhvervsmæssigt spille en vigtig rolle både i dagligdagen og også i den forskning, i den udvikling, der foregår.

Omvendt kan de økonomiske omkostninger, som er forbundet med en udflytning, være uforholdsmæssigt store. F.eks. er Landbohøjskolen på Frederiksberg et godt eksempel herpå, fordi man her har lavet nye avancerede forskningsfaciliteter for mange hundrede millioner kroner, og disse ville jo faktisk være spildt, hvis man gav sig til at flytte fra hovedstaden.

Der er altså ikke noget, der tyder på, at man ikke kan medvirke til, at statslige arbejdspladser vil kunne være med til at styrke knudepunkterne i Danmark og dermed også beskæftigelsen lokalt i disse områder. De ville endvidere jo kun-

ne bidrage til at styrke den generelle erhvervsudvikling i knudeområderne, for det er jo sådan, at når der skabes noget, fører det altid noget nyt med sig, fordi man hele tiden skal finde ud af, hvordan man bliver bedre og dygtigere til at håndtere de råvarer, de produkter, vi har med at gøre, og også hvordan bliver vi dygtigere, når det drejer sig om markedsføringen af dem. Så der er en lang række ting, der breder sig som – kunne man kalde det – ringe i vandet.

Men vi må også erkende, at det ikke er gjort med pæne planer. I dag er 45 pct. af de arealer, der er udlagt til byerhverv, ubebyggede, så den tid er altså også forbi, hvor man bare på en bar mark kunne sige, at her skulle være et erhvervsområde. Her ønsker vi en erhvervsudvikling, og at dette er ensbetydende med, at man så også kunne se, at det her ville medføre, at man fik en gylden udvikling.

På samme måde kan ingen statslig arbejdsplads eller for den sags skyld en ny motorvej alene være en garant for en udvikling. Derfor burde det være indlysende, at en pløjemark næppe bliver et moderne erhvervscentrum, uden at der er en sammenhængende og gennemtænkt plan. Her synes jeg, at den måde, man greb det an på fra den tidligere regering omkring de regionale knudepunkter, som man fik opstillet, nemlig at man havde en række vækstområder, er et godt fundament.

Jeg har da heller ikke kunnet konstatere ved det, regeringen hidtil har kunnet præstere, at regeringen har været i stand til at komme med noget. Selv om ministeren faktisk sagde, at han mente, at man måtte gøre op med tidligere tider, så er det jo faktisk den samme strategi som den, der lå i den jysk-fynske redegørelse, som også ligger i det dokument, vi har fået fra økonomi- og erhvervsministeren, som jo netop taler om disse knudepunkter og denne vækststrategi og påpeger, at man her har nogle styrkeområder.

Kl. 11.45

Men det, vi forventer, er selvfølgelig, at disse styrkeområder ikke kommer til at opleve det, vi har set på Fyn, hvor gartnerierhvervet, som det er omtalt i redegørelsen, er et væsentligt erhverv. Forskningscenter Årslev har oplevet en kraftig reduktion, så det ikke kan medvirke til at være det gode videncentret, der skulle være med til at sikre, at man også kunne leve op til tingene.

Det er Socialdemokratiets ambition, at vi får lov til at uddybe samspillet mellem fysisk planlægning, erhvervspolitik, trafikplanlægning og